

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny- Odwoławczy, w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Winkler – Galicka

Sędziowie SO Sławomir Jęksa

SO Leszek Matuszewski /spr./

Protokolant st. prot. sąd. M. K.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Wojskowej del. do Prokuratury Okręgowej M. N.

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku

sprawy **A. W.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 16 grudnia 2014 roku, sygnatura akt II K 744/14

1. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 146,60 (brutto) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego w postępowaniu odwoławczym,
3. zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Matuszewski SSO Małgorzata Winkler – Galicka SSO Sławomir Jęksa

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Pile, Wydział III Karny, wyrokiem łącznym z dnia 16.12.2014r., sygn. akt II K 744/14, wydanym w stosunku do A. W., skazanego prawomocnymi wyrokami:

- I. Sądu Wojewódzkiego w Pile z siedzibą w Chodzieży z dnia 24 maja 1982 r. w sprawie II K 10/81 za przestępstwo z art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 148 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 10 grudnia 1980 r. na karę 4 (cztery) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,
- II. Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 18 marca 1998 r. w sprawie II K 221/87,
- III. Sądu Rejonowego w Pile w sprawie II K 346/87,

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 marca 1989 r. w sprawie II K 20/89 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 221/87 Sądu Rejonowego w Chodzieży i II K 346/87 Sądu Rejonowego w Pile i orzeczono karę łączną 4 (cztery) lat pozbawienia wolności.

IV. Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 18 sierpnia 1992 r. w sprawie II K 9/91 za przestępstwa:

a) z art. 234 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 08 maja 1990 r. na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

b) z art. 167 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 08 maja 1990 r. na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

c) z art. 182 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i art. 59 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 08 maja 1990 r. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

d) z art. 182 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i art. 59 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 08 maja 1990 r. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

e) z art. 156 § 2 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 08 maja 1990 r. na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

f) z art. 156 § 2 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 08 maja 1990 r. na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

powyższe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 2 (dwa) lat pozbawienia wolności,

V. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 01 grudnia 1993 r. w sprawie III K

129/91 za przestępstwa:

a. z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i w zw. z art. 25 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 09 lipca 1990 r. na karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesiąt) starych złotych grzywny,

b. z art. 234 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. w zw. z art. 25 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 15 lipca 1990 r. na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

c. z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i w zw. z art. 25 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 21 czerwca 1990 r. na karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) starych złotych grzywny,

d. z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i w zw. z art. 25 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 16 lipca 1990 r. na karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) starych złotych grzywny,

powyższe kary pozbawienia wolności i grzywny połączono i wymierzono karę łączną 3 (trzy) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 150 (sto pięćdziesiąt) starych złotych grzywny,

VI. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 21 grudnia 1995 r. w sprawie III K 185/94 za przestępstwo z art. 210 § 2 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i w zw. z art. 25 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 06 lipca 1990 r. na karę 3 (trzy) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) złotych grzywny,

VII. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 18 listopada 1996 r. w sprawie III K 287/93 za przestępstwo z art. 210 § 1¹ d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i w zw. z art. 25 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 10 maja 1993 r. na karę 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwieście) złotych grzywny,

VIII. Sądu Rejonowego w Pile z dnia 02 lipca 1997 r. w sprawie II K 495/96 za przestępstwa:

a. z art. 167 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 19 lutego 1996 r. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 156 § 2 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k., art. 60 § 1 d.k.k. i art. 59 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 19 lutego 1996 r. na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 182 § 1 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k., art. 60 § 1 d.k.k. i art. 59 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 19 lutego 1996 r. na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

d. z art. 166 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. i w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w okresie od 18 stycznia 1996 r. do 23 stycznia 1996 r. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

powyższe kary pozbawienia wolności połączone i wymierzono karę łączną 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

Wyrokiem łącznym Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie III K 55/98 połączone kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w sprawach III K 185/94 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu, II K 9/91 Sądu Rejonowego w Trzciance i III K 129/91 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu i orzeczono karę łączną 6 (sześć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) złotych grzywny.

Wyrokiem łącznym Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie III K 55/98 połączone kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach III K 287/93 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu i II K 495/96 Sądu Rejonowego w Pile i orzeczono karę łączną 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

IX Sądu Rejonowego w Trzciance Roki Sądowe w C. z dnia 19 października 1999 r. w sprawie K 274/99 za przestępstwo z art. 242 § 3 k.k. popełnione w dniu 29 maja 1999 r. na karę 63 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności,

X Sądu Rejonowego w Pile z dnia 09 stycznia 2003 r. w sprawie VII K 315/02 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 05 kwietnia 2002 r. na karę 12 (dwanaście) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie,

XI Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie II K 74/03 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 08 grudnia 2002 r. na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

XII Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie II K 296/04 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 03 marca 2004 r. na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności,

XIII Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 06 sierpnia 2004 r. w sprawie II K 280/04 za przestępstwo z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 17 kwietnia 2004 r. na karę 3 (trzy) lat i 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności,

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie II K 79/07 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 296/04 Sądu Rejonowego w Pile i II K 280/04 Sądu Rejonowego w Szczecinku i orzeczono karę łączną 3 (trzy) lat i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

XIV Sądu Rejonowego w Pile z dnia 01 grudnia 2009 r. w sprawie II K 235/09 za przestępstwa z art. 288 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 stycznia 2009 r. na karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie,

XV Sądu Rejonowego w Pile z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie II K 103/09 za przestępstwa:

a. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 listopada 2008 r. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 listopada 2008 r. na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 190 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 listopada 2008 r. na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

powyższe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (cztery) lat tytułem próby,

Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie II Ko 2568/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

XVI Sądu Rejonowego w Pile z dnia 01 sierpnia 2012 r. w sprawie II K 529/12 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 kwietnia 2012 r. na karę 12 (dwanaście) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie,

XVII Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie II K 472/12 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 26 lutego 2012 r., 27 lutego 2012 r. i 28 lutego 2012 r. na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

XVIII Sądu Rejonowego w Pile z dnia 08 lutego 2013 r. w sprawie II K 328/12 za przestępstwo:

a. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 01 listopada 2011 r. na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 245 k.k. popełnione w dniu 01 listopada 2011 r. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

powyższe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

XIX Sądu Rejonowego w Pile z dnia 05 czerwca 2014 r. w sprawie II K 362/14 za przestępstwa:

a. z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w nocy z 28 na 29 maja 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 226 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione

w dniu 29 maja 2013 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 29 maja 2013 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

powyższe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

1. Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. rozwiązał węzeł kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 27 marca 2012 r. wydanej w sprawie o sygn. akt II K 103/09.

2. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. oraz art. 569 § 1 k.p.k. orzeczone wyrokami wskazanymi w punktach XIV i XV kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności połączył i orzekł karę łączną 1 (jeden) roku i 1 (jeden) miesiąca pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. rozwiązał węzeł kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 08 lutego 2013 r. wydanej w sprawie o sygn. akt II K 328/12.

4. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. oraz art. 569 § 1 k.p.k. orzekł wyrokami wskazanymi w punktach XVI, XVII i XVIII kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umarzył postępowanie.

6. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w pkt 4. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w sprawie II K 328/12 Sądu Rejonowego w Pile od dnia 01 listopada 2011 r. do dnia 03 listopada 2011 r.

7. Określenie początku i końca odbywania przez skazanego kary łącznej pozbawienia wolności pozostawił administracji zakładu karnego.

8. Na podstawie § 2 ust 3 i § 14 ust 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 120 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług z tytułu zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu.

9. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, zaskarżając wyrok Sądu I instancji w części dotyczącej orzeczenia o wymiarze kar łącznych. Skarżący zarzucił Sądowi I instancji:

1. rażąco niewspółmierność wymierzonej w punkcie 2. zaskarżonego wyroku kary łącznej poprzez ustalenie zbyt surowego wymiaru kary łącznej, wskutek błędnej oceny opinii z zakładu karnego o skazanym, niewzięcie pod uwagę w sposób prawidłowy łączności czasowej i rodzajowej przestępstw popełnionych przez pokrzywdzonego

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej w punkcie 4. zaskarżonego wyroku kary łącznej, wskutek błędnej oceny opinii z zakładu karnego o skazanym, niewzięcie pod uwagę w sposób prawidłowy łączności czasowej i rodzajowej przestępstw popełnionych przez skazanego,

3. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego wyroku poprzez wzięcie pod uwagę przy ustalaniu opinii tylko i wyłącznie okoliczności negatywnych; pominięcie okoliczności pozytywnych o wynikających z informacji o skazanym pozyskanych z Zakładu Karnego.

W związku z powyższymi zarzutami, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2 i orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji oraz o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 4. i orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się oczywiście bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, że apelacja jest oczywiście bezzasadna, jeżeli w sposób oczywisty brak jest wątpliwości, co do tego, że w sprawie nie wystąpiły uchybienia określone w art. 438 k.p.k. oraz art. 439 k.p.k., a nadto nie zachodzi przesłanka z art. 440 k.p.k.

Apelacją oczywiście bezzasadną jest taka, której bepodstawność, niezasadność nie budzi wątpliwości. Zasadność (lub jej brak) apelacji wiązać należy zaś z oceną trafności uchybień, jakie w apelacji zostały wskazane.

Przechodząc natomiast do istoty rozważań w sprawie, w pierwszym rzędzie należy zauważyć, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny może zapasć, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej wymienione w art. 85 k.k. w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów:

- 1) popełnienie przez sprawcę dwóch albo więcej przestępstw,
- 2) popełnienie ich zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw,
- 3) wymierzenie za te przestępstwa kar tego samego rodzaju albo podlegających łączeniu.

Rozstrzygnięcia Sądu I Instancji w zakresie tego, iż spośród kar jednostkowych zapadłych przeciwko skazanemu połączeniu podlegały kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności wymierzone mu wyrokami opisanymi w punktach XIV i XV oraz kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności wymierzone mu wyrokami opisanym w punktach XVI, XVII i XVIII były prawidłowe. Apelujący zresztą nie kwestionował trafności orzeczenia w tym zakresie, a jedynie w zakresie wysokości orzeczonych kar łącznych

Wymierzając kary łączne w pkt. 2 i 4 zaskarżanego wyroku Sąd I Instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne. Niesłuszne przy tym okazało się twierdzenie skarżącego, jakoby Sąd I instancji, przy ustalaniu opinii o skazanym, wziął pod uwagę tylko i wyłącznie okoliczności negatywne, a pominął okoliczności pozytywne wynikające z informacji o skazanym z Zakładu Karnego. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd meriti miał na względzie pozytywne elementy opinii skazanego, ale jednocześnie wziął pod uwagę planowanie przez skazanego dokonania próby samo uwolnienia z terenu Zakładu Karnego (k. 104).

Oczywiście bezzasadny okazał się zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej w punkcie 2. zaskarżonego wyroku. Rozpocząć wypada od wskazania, że z karą rażąco niewspółmierną mamy do czynienia wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej. Na gruncie art. 438 pkt 4 nie chodzi więc o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby -

również w potocznym znaczeniu tego słowa - "rażąco" niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować.

Przechodząc do analizy wymierzonej przez Sąd pierwszej instancji kary łącznej (w pkt 2. wyroku) pod kątem wskazanych wyżej uwag, zauważyć należy, iż Sąd meriti wziął pod uwagę wymierzone skazanemu kary jednostkowe, rodzaj popełnionych przez niego przestępstw, oraz daty ich popełnienia.

Podkreślenia wymaga fakt, iż wydając wyrok łączny sąd I Instancji nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, a zatem nie rozstrzyga ponownie w kwestii winy skazanego lecz określa jedynie wysokość wymierzonej kary łącznej oraz rozstrzyga, czy pomiędzy poszczególnymi czynami istnieje ścisły związek przedmiotowy lub podmiotowy. Stosownie do treści art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy tym 810 stawek dziennych grzywny, 2 lata ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

Przekładając powyższe uwagi na realia niniejszej sprawy, zważyć należało, iż pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez A. W., a objętymi karą łączną wymierzoną w pkt 2. wyroku Sądu Rejonowego, występuje bliski związek czasowy (ok. 2 miesiące) oraz dość odległy związek przedmiotowy (przestępstwa przeciwko mieniu, przestępstwa przeciwko wolności oraz przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego).

Pierwsza ze wskazanych okoliczności przemawiała więc za zastosowaniem zasady absorpcji (wymierzenia kary najwyższej spośród kar łączonych), natomiast odmiennosc rodzajowa przestępstw przemawiała za zastosowaniem zasady kumulacji (wymierzenia kary będącej sumą wszystkich łączonych kar).

Przyznać rację należy Sądowi I Instancji, iż zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny wskazane powyżej zasady winny być stosowane wyjątkowo, a najbardziej właściwą jest zasada asperacji, która polega wymierzaniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa oraz niższej niż suma kar. Orzeczonej kary łącznej nie może bowiem stanowić premii płynącej z faktu popełnienia przez skazanego większej liczby przestępstw. W związku z powyższym, słusznie uznał Sąd I Instancji, iż w niniejszej sprawie najbardziej właściwe było określenie kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji. W pkt 2. wyroku sąd I Instancji wymierzył skazanemu karę łączną w wymiarze 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Podstawą tego rozstrzygnięcia były przepisy art. 85 kk, art. 86§1 kk i 87 kk.

W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności sąd wymierza karę łączną w wymiarze od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy albo 15 lat pozbawienia wolności. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Sąd I Instancji słusznie przyjął więc, że orzeczonej w sprawie II K 235/09 kara 10 miesięcy ograniczenia wolności jest równoważna karze 5 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczonej w pkt 2. zaskarżanego wyroku kara łączna 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności, mieści się ponadto w granicach od 8 miesięcy do 1 roku i 11 miesięcy.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że orzeczonej przez Sąd I instancji w pkt 2. wyroku kara łączna nie stanowiła kary rażąco niewspółmiernej w rozumieniu art. 438 pkt 4, skoro jej wysokość ukształtowana została na zasadzie asperacji, co do możliwości zastosowania której Sąd Okręgowy nie miał żadnych wątpliwości. Sąd Rejonowy wymierzając przedmiotową karę nie naruszył także prawa materialnego, albowiem mieściła się ona w granicach wyżej wskazanych, a wynikających z zastosowania art. 86 § 1 k.k.

Także oczywiście bezzasadny okazał się tożsamy zarzut rażącej niewspółmierności kary, odniesiony do kary łącznej orzeczonej w pkt 4. wyroku.

Mając na uwadze wszystkie poczynione wyżej uwagi, należy zważyć, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż pomiędzy przestępstwami objętymi karą łączną w pkt 4. zaskarżonego wyroku zachodzi zbieżność czasowa tylko w pewnym

zakresie (między pierwszym a ostatnim przestępstwem upłynęło 6 miesięcy). Słusznie Sąd I instancji zauważył także istniejącą między przedmiotowymi przestępstwami częściową zbieżność rodzajową (w większości przestępstwa przeciwko mieniu i jedno przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości).

I znów podobnie jak w przypadku powyższych rozważań, należy dojść do wniosku, że Sąd Rejonowy w pełni prawidłowo zastosował przy wymiarze kary łącznej zasadę asperacji, stanowiącą rozwiązanie pośrednie między zasadą absorpcji (najkorzystniejszą dla skazanego) a zasadą kumulacji (najmniej dla skazanego korzystną). Skoro stosunkowo spora zbieżność rodzajowa przemawiała za absorpcją, a z kolei niewielka zbieżność czasowa skłaniała do zastosowania zasady kumulacji, to Sąd Rejonowy wymierzając karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, słusznie wymierzył karę plasującą się pomiędzy skrajnymi rozwiązaniami (między 1 rokiem i 6 miesiącami a 3 latami i 4 miesiącami).

Dodatkowego uzasadnienia dla zastosowania przez Sąd Rejonowy zasady asperacji przy wymierzaniu kar łącznych, dostarcza ustalenie, że skazany planował dokonanie próby samo uwolnienia z Zakładu Karnego. Takie zachowanie, mimo istnienia zasadniczo pozytywnej opinii o skazanym, musiało znaleźć odzwierciedlenie w wysokości orzeczonej kary łącznej i wpłynąć na jej podwyższenie. W świetle powyższego, tym bardziej bezpodstawny okazał się więc stawiany przez skarżącego zarzut rażącej surowości orzeczonych kar.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 3 ust. 3 i § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 120 zł wraz z podatkiem od towaru i usług w wysokości 23 %, tytułem udzielonej oskarżonemu pomocy prawnej w toku postępowania odwoławczego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. t. jedn. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalniając oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w całości, albowiem ich poniesienie z uwagi na jego sytuację materialną byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

1. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,
2. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 146,60 zł (brutto) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego w postępowaniu odwoławczym,
3. zwolnił skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Matuszewski SSO Małgorzata Winkler-Galicka SSO Sławomir Jęksa